

prima instanță - N. Clevadi  
instanța de apel - A. Gheorghieș, I. Talpa, N. Chircu

## ÎNCHEIERE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție

în componență:  
Președintele completului,  
judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Vera Macinskaia  
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către  
Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea  
Municipală „Termogaz-Bălți” împotriva Irinei Osipenco și Alexandru Osipenco cu  
privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 mai 2014, prin care a fost admis  
apelul declarat de Irina Osipenco, casată hotărîrea Judecătoriei Bălți din 25 martie 2013  
și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

### c o n s t a t ă

La 14 octombrie 2010 ÎM „Termogaz-Bălți” a depus cerere de chemare în  
judecată împotriva Irinei Osipenco cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii ÎM „Termogaz-Bălți” a indicat că conform contractului de  
prestare a energiei termice din 27 iulie 2009, în perioada 01 octombrie 2007 – 23 martie  
2010 Irinei Osipenco i s-a livrat energie termică în sumă de 10989,05 lei.

În perioada 31 octombrie 2007 – 31 martie 2010 pîrîta a achitat parțial datoriile în  
sumă de 5677 lei, beneficiind de compensația în sumă de 646,4 lei, la moment a rămas  
datoria de 7200 lei.

ÎM „Termogaz-Bălți” solicită încasarea de la Irina Osipenco a datoriei la energia  
termică în sumă de 7200 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

La 18 martie 2011, ÎM „Termogaz-Bălți” a depus cerere de chemare în judecată  
suplimentară, invocînd că în procesul examinării cauzei s-a constatat că Alexandru  
Osipenco este proprietarul apartamentului nr. 90 din str. Seredî 7 municipiul Bălți și

prin urmare poartă răspundere pentru datoria formată atât Irina Osipenco, cât și Alexandru Osipenco.

La 08 aprilie 2011, ÎM „Termogaz-Bălți” a depus cerere cu privire la micșorarea cuantumului datoriei, solicitând încasarea de la Irina Osipenco și Alexandru Osipenco a datoriei la energia termică în sumă de 4394,24 lei.

Ulterior, ÎM „Termogaz-Bălți” a depus cerere cu privire la micșorarea cuantumului datoriei, solicitând încasarea de la Irina Osipenco și Alexandru Osipenco a datoriei la energia termică în sumă de 2104 lei, invocând că pînă la data de 13 aprilie 2011 pîrîții au efectuat plăți în sumă de 5906 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 25 martie 2013, acțiunea a fost admisă. De la Irina Osipenco și Alexandru Osipenco a fost încasată în beneficiul ÎM „Termogaz-Bălți” datoria în sumă de 2104 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 822 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 mai 2014, a fost admis apelul declarat de Irina Osipenco, casată hotărîrea Judecătoriei Bălți din 25 martie 2013 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 15 iulie 2014, ÎM „Termogaz-Bălți” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Recurentul ÎM „Termogaz-Bălți”, în motivarea recursului a menționat că cauza nu a fost examinată sub toate aspectele. A mai menționat că sumele datorate de către consumator care au fost pretinse, sunt recunoscute de intimai pe deplin, neavînd careva pretenții. De asemenea, a invocat că la examinarea cererii intimatei privind aplicarea termenului de prescripție, instanța nu a constatat concret data din care începe să curgă termenul de prescripție extinctivă. Conform decontărilor efectuate din contul personal, pe perioada 30 decembrie 2003 – 18 septembrie 2010 intimații lunar au achitat sume diferite pentru energia termică furnizată. Prin urmare, în cazul dat nu poate fi invocată prescripția extinctivă.

Prin referința depusă, Irina Osipenco a solicitat respingerea recursului declarat de ÎM „Termogaz-Bălți”.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Termogaz-Bălți”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Termogaz-Bălți” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari